

M-3/2011. Álit 23. júní 2011.

Álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 23. júní gaf kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu M-3/2011.

I

Álitaefni og kröfugerð

Þann 5. janúar sl. óskaði X, hér eftir nefndur álitsbeiðandi, eftir álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna tveggja reikninga er varða breytingar á bifreið hans xxx af gerðinni Nissan Navara 4WD Double Cab A. Bifreiðina keypti álitsbeiðandi hjá Y, hér eftir nefndur seljandi, í ágúst 2006. Álitsbeiðandi heldur því fram að bifreiðin hafi verið haldin galla og gerir kröfu um að seljandi endurgreiði sér tvo verkstæðisreikninga, sem hann hafi lagt út fyrir til að finna orsök vandans.

II

Málsmeðferð kærunefndarinnar

Með bréfi, dags. þann 14. janúar sl., var seljanda gefinn kostur á andsvörum við álitsbeiðninni og var frestur til að skila þeim veittur til 25. janúar. Andsvör seljanda bárust kærunefndinni 26. janúar. Hinn 27. janúar var álitsbeiðanda send andsvörin til upplýsinga og bent á heimild til að gera athugasemdir vegna andvaranna.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Álitsbeiðandi segist í upphafi hafa kvartað yfir titringi í stýri og dekkjum. Af þeim sökum fór álitsbeiðandi með bílinn á hjólbarðaverkstæði en þar hafi menn ekkert getað gert. Því næst fór álitsbeiðandi með bílinn til seljanda sem reyndi að bæta úr þeim kvilla sem álitsbeiðandi kvartaði yfir. Hjólbörðum bifreiðarinnar var víxlað og hjólastilling framkvæmd. Álitsbeiðandi fékk síðan bifreiðina afhenta eftir að hafa greitt reikning upp á 36.623 krónur. Álitsbeiðandi kveður þessa aðgerð hafa virkað í stuttan tíma, einungis nokkra daga, þar til titringurinn og veghljóðið gerði vart við sig að nýju. Álitsbeiðandi leitaði því til annars verkstæðis, Z til að reyna að finna út hvað orsakaði titringinn. Þar töldu verkstæðismenn að hjólalegur að framan væru sennilega vandamálið. Eftir að skipt hafði verið um báðar hjólalegur að framan og bíllinn prófaður að nýju var ljóst að hjólalegurnar voru ekki orsakavaldurinn. Töldu starfsmenn verkstæðisins að sennilega væru dekkinn sjálf vandamálið. Þegar þarna var komið við sögu segist álitsbeiðandi hafa íhugað að losa sig við bílinn vegna vandamálanna. Hins vegar komst loks niðurstaða í málið þegar hann var með bílinn á þriðja staðnum, í alls ótengdum erindagjörðum. Þar hafi átt að skipta um vélarhlíf (húdd) en álitsbeiðandi kveðst hafa beðið viðgerðarmanninn að athuga í leiðinni hvað gæti valdið þeim titringi sem var í hjólabúnaði bílsins. Niðurstaðan hans var að hjólbarðarnir undir bílnum pössuðu ekki á felgurnar. Þannig hafi 12 tommu dekk verið sett á 7,5 tommu felgur. Af þeim sökum hafi veggripið ekki verið rétt og það orsakaði titringinn í hjólabúnaði bílsins. Þessu til stuðnings bendir álitsbeiðandi á að eftir að skipt var um dekk, og rétt stærð af dekkjum sett undir bílinn, hafi titringurinn hætt og ekki gert vart við sig síðan.

Álitsbeiðandi heldur því fram að hann hafi fengið afhenta „svikna vöru“, dekkinn hafi einfaldlega ekki passað undir bílinn. Álitsbeiðandi segir S, sem sé tjonaskoðunarmaður hjá V, vera á sama máli, þ.e. að álitsbeiðandi hafi fengið „svikna vöru“. Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að skilja verði þessi ummæli og rök álitsbeiðanda um „svikna vöru“ sem galla í skilningi laga.

Af framangreindum ástæðum gerir álitsbeiðandi þær kröfur að seljandi, Y, endurgreiði sér þann kostnað sem hann varð fyrir við að komast að því hver orsökina var. Er þar um að ræða tvo reikninga, annars vegar frá Y að fjárhæð 36.623 kr., og hins vegar frá Z að fjárhæð 28.079 kr.

IV

Andsvör seljanda

Í andsvörum sínum segir seljandi að umrædd bifreið, Nissan Navara árgerð 2006, hafi runnið úr ábyrgð framleiðanda í ágúst 2009. Seljandi segir endurgreiðslukröfu álitsbeiðanda í álitsbeiðni órökstudda og af henni verði ekki ráðið hvers vegna seljandi ætti að endurgreiða. Í upplýsingakerfi seljanda sé hins vegar að finna samskipti við álitsbeiðanda síðan í nóvember 2010 þar sem hann fer fram á að þátttöku í endurnýjun dekkja undir bílinn. Þá kröfu hafi álitsbeiðandi gert með þeim rökum að hann hafi fengið „svikna vöru“ er hann keypti bílinn fyrir meira en fjórum árum síðan.

Seljandi bendir á að með bílnum hafi álitsbeiðandi keypt svokallaðan 33 tommu breytingapakka frá Arctic Trucks, sem Y var endursöluaðili að. Í slíkum breytingapökkum hafi viðskiptavinir getað valið milli tveggja útfærslna. Annars vegar notast við upprunalegar felgur bílsins og hins vegar keypt breiðari felgur sem þá hækkaði verðið á breytingapakkanum verulega. Álitsbeiðandi valdi ódýrari kostinn þar sem upprunalegar felgur voru notaðar við stærri dekk. Álitsbeiðandi telur hins vegar nú að upprunalegu felgurnar hafi verið of mjóar fyrir þessi dekk.

Seljandi bendir á að Frumherji bifreiðaskoðun hafi tekið út breytingapakkan á sínum tíma, auk þess sem bíllinn hafi nokkrum sinnum verið færður til skoðunar án athugasemda. Það ætti að staðfesta að útbúnaður bílsins uppfyllir allar þær kröfur og reglugerðir sem honum er ætlað.

Andsvörum seljanda fylgir tölvupóstsamskipti málsaðila frá nóvember 2010. Þar kemur m.a. fram að bifreiðin kom til seljanda í þjónustu þrisvar sinnum áður en gerð var athugasemd vegna þess sem mál þetta fjallar um. Það var ekki fyrr en í júní 2010 sem bifreiðin kom í léttskoðun hjá seljanda sem álitsbeiðandi hafi gert athugasemdir um misslit á dekkjum. Þá hafi dekkjunum verið víxlað og bifreiðin hjólastillt. Þarna hafi ábyrgðartími dekkjanna hins vegar verið liðinn og því rukkað fyrir þjónustuna. Tölvupóstsamskiptin bera með sér að álitsbeiðandi telur orsökina hins vegar vera þá að dekkinn hafi verið of breið fyrir felgurnar og á því beri seljandi ábyrgð. Seljandi fellst ekki á það, segir að tugir bíla hafi verið seldir með sama útbúnaði og bíll álitsbeiðanda, en kvörtun hans sé hins vegar sú fyrsta sem þeir hafa fengið.

Seljandi hafnar því alfarið endurgreiðslukröfu álitsbeiðanda vegna vinnu verkstæðis seljanda. Þá hafnar seljandi einnig að bera einhverja ábyrgð eða endurgreiðsluskyldu á reikningi þeim sem álitsbeiðandi greiddi hjá öðru bifreiðaverkstæði, Z.

V

Niðurstaða kæruneftdarinnar

Kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og seljanda falli undir valdsvið neftdarinnar, sbr. III. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur aðila fellur undir lög nr. 48/2003 um neytendakaup, sbr. 1. gr. laganna.

Í máli þessu greinir aðila á um hvort bifreiðin sem álitsbeiðandi keypti af seljanda hafi verið með of stóra hjólbarða miðað við þær felgur sem voru undir bílnum. Samkvæmt gögnum málsins kom álitsbeiðandi þrisvar sinnum með bifreiðina í þjónustuskoðun á árunum

2007 – 2008. Ekki verður séð að kvartað hafi verið út af titringi í hjólabúnaði við þau tilefni, heldur var það fyrst gert í júní 2010.

Í 6. kafla laga um neytendakaup er fjallað um þau úrræði sem neytandi hefur ef söluhlutur reynist gallaður. Kemur fram í 27. gr. að neytandi þarf að tilkynna um gallann innan tiltekinna tímamarka til að geta beitt þeim úrræðum sem löggin tiltaka. Segir svo í 2. mgr. 27. gr.:

Ef neytandi leggur ekki fram kvörtun innan tveggja ára frá þeim degi er hann veitti söluhlut viðtöku getur hann ekki borið gallann fyrir sig síðar. Ef söluhlut, eða hlutum hans, er ætlaður verulega lengri endingartími en almennt gerist um söluhluti er frestur til að bera fyrir sig galla fimm ár frá því að hlutnum var veitt viðtaka. Þetta gildir ekki ef seljandi hefur í ábyrgðaryfirlýsingu eða öðrum samningi tekið á sig ábyrgð vegna galla í lengri tíma. Frestir skv. 1. og 2. másl. eiga ekki við ef um er að ræða galla skv. g-lið 2. mgr. 15. gr.

Það er mat kærunefndarinnar að kvörtun álitsbeiðanda sé of seint fram komin. Þegar af þeirri ástæðu er ekki hægt að fallast á kröfur hans.

VI

Álitsorð

Kröfum álitsbeiðanda, X, er hafnað.

Áslaug Árnadóttir
formaður

Ólafur Reynir Guðmundsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir